

Naš Dom

„Vri! Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek. Naročniki „Slov. Gospodarja“ ga dobivajo zastonj. Posebej naročen velja s poštnino vred ~~ena koroška~~ za celo leto. Posamezne številke veljajo 4 h. — Naročnina se pošilja na upravništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne vrstice (petit), če se enkrat natisne, po 15 h. dvakrat 25 h, trikrat 35 h.

Okoli po svetu.

Naš cesar je sedaj že precej okreval. Na tisoče ljudi je šlo vsak dan iz Dunaja v Schönbrunn, da poižve, kako gre cesarju. Cesar bi se rad šel na prosto sprehajati, pa mu zdravniki ne pustijo. Sedaj se sprehaja vsak dan na zakurjenem hodniku grada, kar posebno dobro upliva. Katar je že skoraj popolnoma izginil, samo kašelj ga še včasih po noči muči. Nevarnosti pa sedaj ni več nobene in je cesar na potu ozdravljen.

Vlada je 16. t. m. predložila pogodbo med Avstrijo in Ogrsko. Glavne točke so sledeče: Carinsko trgovinska pogodba temelji na podlagi neomejene svobode gospodarskega prometa za notranjo in na podlagi popolne gospod. skupnosti za zunanjo gospod. in trg. politiko. Pri obrtni in industrijski politiki določa pogodba obrtno svobodo. Vprašanje železniških tarifov se je za Avstrijo znatno na boljše obrnilo. Užitniasko davčne določbe se uredijo na podlagi skupnega sporazuma med obema državama tam, kjer je to za varstvo enakih konkurenčnih razmer potrebno.

Nova živinozdravniška določila v pogodbi so mnogo boljše. Upati je torej, da bo odslej avstrijsko poljedelstvo obvarovano velike škode od strani ogrskega živinskega prometa, oziroma od onod zaneženih živinskih kug. Določbe so v glavnem sledeče: da se dovoljuje uvoziti zdrave klavne prešiče iz neokuženih gospodarstev v javne klavnice pod pogojem, da se v teku osmih dni zakoljejo. Uvoziti jih v kraje, kjer ni trgov in javnih klavnic, je dovoljeno le, če se za to prosijo za vsak posamezni slučaj in se ta živina zakolje pod živinozdravniškim nadzorstvom v treh dneh. Taka dovoljenja se dajejo le, ako je izključena nevarnost kuge. Prešiče za rejo pa se mora uvoziti le potem železnice, na podlagi dovoljenja za vsak posamezni slučaj in šele tedaj, ako se potem štiridesetdnevne opazovalne dobe dožene, da ni nevarnosti, da bi se razširila, kaka kuga. Če se pa vzlic temu zanese kuga, se lahko celi uvoz omeji na kuge proste kraje ali pa popolnoma prepove.

Da se prepreči gobčna in parkljna kuga, se mora na živinskih trgih goveda za rejo in uporabo, predno se dovoli izvoz, natančno od živinozdravnika preiskati in posebič zaznamovati, da je nemogoča vsaka pomota. Uvožena živina se pa mora tudi na kraju, kamor je namenjena in došla, od živinozdravnika dotičnega državnega ozemlja preiskati. Na Ogrskem poslujoči avstrijski živinozdravniški odposlanci imajo pravico kontrolirati, ali ogrske oblasti izvršujejo pri živini, ki se k nam izvaža, živinozdravniško kontrolo, katera je dozdaj bila neobvezna. Kar se tiče izvoza živine v inozemstva, so se sklenile določbe, ki veljajo enako za obe državi polovici.

Ogrska se je zavezala glede ponarejanja vina in prometa z vinom se prilagoditi našemu vinskemu

zakonu. Preprečilo se je dvojno obdačenje podjetij, ki raztezajo svoj promet na obe državi polovici, Ogrska je prevzela tudi jamstvo za državni dolg, za katerega je jamčila dosedaj samo Avstrija.

Bančno vprašanje se ni rešilo, vendar še bo sklepal parlament, kaj se ima storiti, če se l. 1910 skupna banka razdruži.

Glede kvote (skupnega plačevanja) se je določilo, da se takoj skliče kvotna deputacija, ki mora v štirih tednih določiti kvoto; če tega ne stori, se predloži novo kvotno razmerje, pri kateri se ogrski prispevek za skupne izdatke zviša za 2 odstotka, da Avstrija plača 63.6 in Ogrska 36.4 odstotka.

V državnem zboru je sedaj na dnevnem redu prvo branje pogodbe. Potem se pogodba izroči tozadnemu odseku, ki jo preštudira in potem poroča zbornici in stavi predloge. Kar se tiče kmečkega vprašanja, je pogodba v nekaterih točkah boljše, kakor so bile prejšne, vendar še ima dosti pomanjkljivih točk.

V predzadnji številki smo poročali, da so zahtevali železniški uslužbenci v Avstriji zvišanje plače. Ker jim ni severozahodna in državna železnična družba ugodila, začeli so s pasivnim odporom. Reveni niso znali, da so jih že prej izdali in prodali socialno demokratski zaupniki. V razpravi glede na predlog o postavljeni ureditvi pogodbenega razmerja med železniškimi upravami in uslužbenci je odkril kršč. socialni poslanec Kemetter stvar, ki je spravila v ogenj socialdemokratske voditelje. Uslužbenci državnih železnic so nameravali namreč priskočiti svojim tovarišem v boju s pasivnim odporom na pomoč. Gotovo bi se bilo več doseglo, ako bi se bilo to zgodilo. A če bi se bili odločili za boj krščansko-socialni ali narodno organizirani železničarji, bi bili to preprečili socialdemokratski mešetarji. Dogovorjeni so namreč z železniškim ministrom, da počenši od l. 1905 nadalje ne stavijo skozi tri leta nobenih novih zahtev. Železničarji smejo torej zahtevati izboljšanje le, ako to milostno dovolijo rdeči voditelji, ki so izdali železničarje. Dani se pa že med zapeljanimi železničarji, kar so dokazali uslužbenci družbe državne železnice, ki so pričeli s pasivo proti volji izvrševalnega odbora in dosegli uspehe. Če bi bilo po volji socialdemokratskih voditeljev, bi imeli še danes stare razmere. Zdi se, kakor da so kupili rdeče voditelje uprave železnic. Seveda, državnozbornske volitve so veliko stale. Tudi na južni železnici so uslužbenci nezadovoljni s tem, kar so sprejeli njih socialdemokratski voditelji. S tega se vidi, da so hoteli zabraniti pasivni odpor, ker so bili podkupljeni od judov. Kedaj se bodo delavci spametovali in se ne bodo pustili več za nos voditi od socialdemokratskih voditeljev.

Jednako se je zgodilo tudi v Italiji. Tam so tudi začeli železničarji gibanje, da si priborijo izboljšanje, a se je popolnoma ponesrečilo. Vслед tega vlada med železničarji veliko ogorčenje proti socialistični organizaciji, ki jih je zapeljala v stavke, v odločilnem trenutku pa zapustila.

Vsled hudega dežja v sredi tega meseca bile so po celi južni in srednji Evropi velike povodnji. Pri nas so Drava, Sava in Savinja napravile mnogo škode. V Italiji, na južnem Francoskem in v Španiji so izstopile reke in preplavile okolico. Španski kralj se je peljal z avtomobilom gledat povodenj in je zavozil v neki potok. Zgodilo se mu ni nič, samo v mrzli vodi se je skopal.

Grozovit potres je zopet opustošil italijanski polotok Kalabrija. Našim bralcem bo še morebiti v spominu, da je komaj pred dvema leti, l. 1905, potres obiskal ta polotok. Takrat je umrlo na stotine ljudi pod razvalinami zrušenih hiš. Tudi zadnji potres je zahteval mnogo žrtev. Pravijo, da je najmanj 500 oseb mrtvih, ranjenih pa na tisoče. Beda je veličanska. Ljudstvo v silnem strahu si ne upa v hiše,

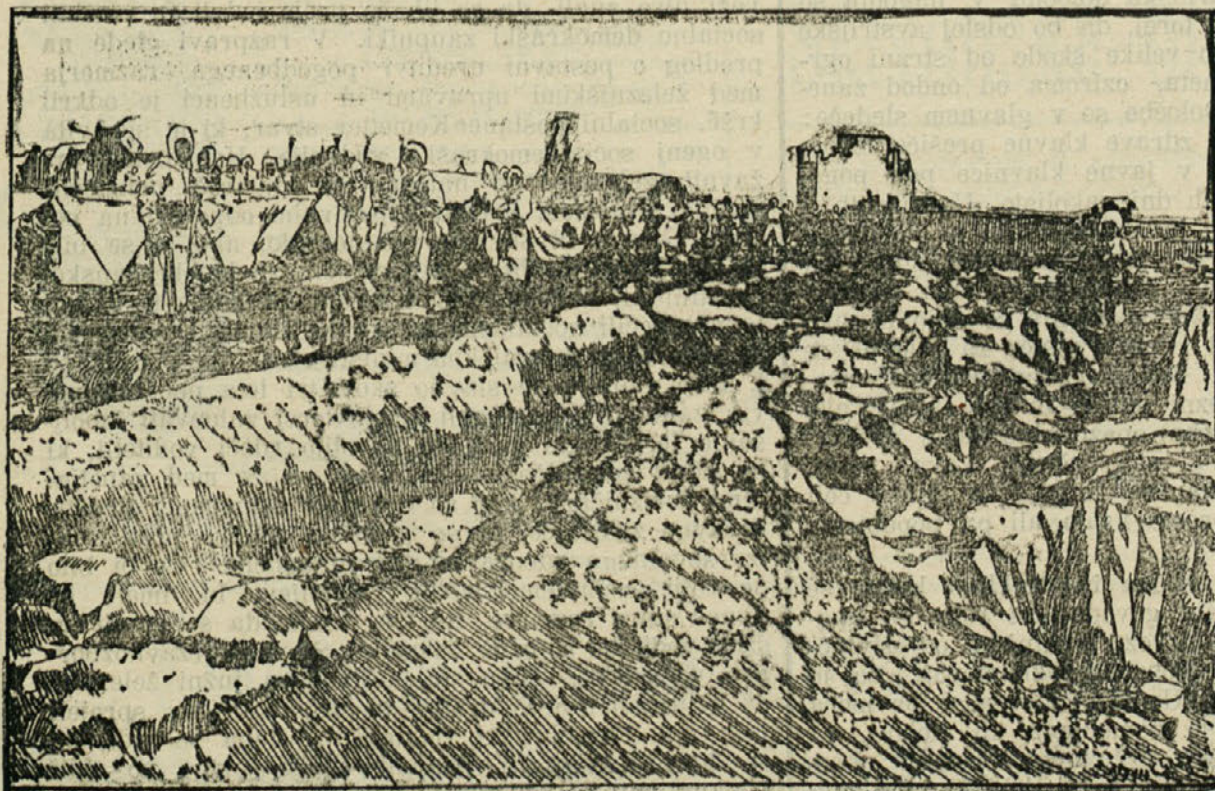
ker se boji, da ne pride nov sunek, ki bi jih pokopal pod razvalinami njih hiš. Vojna uprava je posiala šotore, pod katerimi ljudje prebivajo, država pa pošlje vsak dan 20 met. stotov kruha. Papež je daroval za ponesrečene 50.000 lir, italijanski kralj pa 100.000 lir. Vsak dan še prihajajo poročila o novih žrtvah, ker vojaki pijonirji preiskujejo razvaline porušenih hiš.

Domače novice.

Š Sole oproščeni bodo otroci zadnje dve leti od 4. majnika pa do vseh svetnikov v vranskem okraju vsled prošnje občin.

Š Na Dobrni se je naselil slovenski trgovec.

Tabor pri Casablanki.

Iz Maroka sicer sedaj ni nič posebnih vesti, vendar je ta mir malo vznemirljiv. V sredi minolega meseca so roparski Marokanci ubili eno uro od Casablance nekega francoskega učenjaka. Ko je šla na to francoska četa rekognoscirat, napadli so jih Marokanci, ki so sicer morali slednjič bežati z velikimi izgubami, toda Francozi so le imeli nekaj mrtvih in ranjenih. Poroča se tudi, da močna četa novega sultana Mulej Hafida tabori nekaj ur od Ca-

sablance. Brzkone čaka novi sultan samo na poročila svojih odposlancev, katere je odposlal v Evropo. Če prineseta odposlanca neugodna poročila, in to bosta gotovo, saj ju niso nikjer sprejeli, dvomimo, da bo novi sultan miroval, posebno če pomislimo, da ima večino ljudstva na svoji strani. Stari sultan se opira na Francoze, katere ljudstvo ne mara. Vse to kaže, da še ne bo kmalu miru v maroškem kotu.

Š **Star denar** iz rimljanskih časov je našel posestnik p. d. Kajzer v Leskovcu, fara Črešnjevci. Pri oranju na njivi je s plugom razbil lonec, iz katerega so se vsipali srebrnjaki. Čez Leskovec je ba- je šla stara rimljanska cesta.

Š **Dojenček** v Dravi. Po Dravi je priplaval predpretekli teden proti borlskemu mostu zaboj, iz katerega so slišali otročji jok. V zaboju so našli do- jenčka, katerega je vzel neki posestnik iz Haloz za svojega. Novodobni Mozes!

Š **Sod**, poln mošta, je počil nekemu vozniku iz Haloz, ko je peljal mimo Sv. Marka.

Š **Rošpah** pri Mariboru. Eno preteklih nedelj so napravili mariborski purgerji v neki gostilni ne- ki shod, na katerega so povabili nemškega potoval- nega učitelja, ki bi naj privabil ljudi, katerim hoče razlagati gospodarske stvari. Mož pa ni znal ali ni hotel znati nič slovenski in vsled tega ga večina navzočih ni razumela. Slednjič eden poslušalec prosil, da se jim tudi v slovenščini raztolmači. To bi morali videti naše Nemce, kar rudeči so postali od jeze. Najhujše je pa to zadelo nemško, od slovenske matere rojeno srce g. Kamerer. Zbežal je kar v drugo sobo, ko je začel g. nadučitelj Vodenik raz- lagati v slovenskem jeziku. S temi nemškimi gospo- darskimi predavanji med slovenskim ljudstvom me- čejo javnosti le pesek v oči, saj jih malokateri raz- ume. Namen teh gospodov je le, slovenske kmete go- spodarsko in narodno podjarmiti.

Š **Slovenski napisi**. Občinski sveti v Maribo- ru, Celju in Ptujju so prepovedali slovenske napise na tablah, ki visijo od zida hiš. Mesto namreč pra- vi, da je ozračje njeno in da ne trpi v svojem zra- ku slovenskih napisov. Celjski Slovenci so se pri- tožili na deželni odbor, ki pa ni hotel za Slovence nič storiti. Nato so se pritožili na državno so- dišče, ki je pa razsodilo, da je bila ta prepoved krivična in protipostavna, ker je slovenski jezik na

Štajerskem drugi deželni jezik in par. 19. državnega osnovnega zakona jamči vsakemu jeziku ravnoprav- nost v Avstriji. Tiskarna sv. Cirila je nato takoj izobesila svojo tablo, katero ji je policija odvzela vsled nepostavnega sklepa občinskega sveta. Nem- ci so zopet dobili vsled svoje zagrizenosti dolg nos!

Š **Sv. Trojica** v Slov. gor. V nedeljo dne 20. t. m. je blagoslovila naša požarna bramba novo brizgalnico in shrambo za gasilno orodje. Domači g. gvardijan so v lepem slovenskem nagovoru po- jasnili krasen namen požarne brambe. Trojiški žu- pan je pa nekaj govoril v nemškem jeziku, česar ga pa večina ni razumela. To je že res izzivanje, v slovenskem trgu in pred slovenskimi poslušalci go- voriti nemški. S tem je požarni brambi vtisnjen pe- čat posilinemštva.

Š **Nesreča na Savi**. Med Sevnico in vasjo Log na Kranjskem se prevaža ljudi in živino čez Savo z velikim čolnom. Prevoz se vrši tako, da je čez Savo napeta močna železna vrv, ki po nji drži škripec, na katerem je privezan čoln z drugo vrvjo. Ker je zadnje dni vsled obilega dežja Sava močno narasla, je bila voznja radi nevarnosti ustavljena, oziroma prepovedana. Vkljub temu je v nedeljo 20. t. m. proti poldne hotel stari brodnik Kirin dobremu znancu izkazati uslugo in ga prepeljati iz kranjske na štajersko stran, kar se je tudi srečno zgodilo. Ko se je pa brodnik hotel vrniti zopet na desni breg in je iz nasprotnega toka, ki ga nareja voda ob le- vem bregu, po neprevidnosti s počez obrnjenim čol- nom zavesljal v deroče valovje, je čoln s sprednjim koncem zajel vodo. Brodnik se je v tem hitro oprijel neke klopi v čolnu, a je z njo vred zdrknil v va- lovje in utonil.

Š **Železnica Polzela-Kamnik**. Za to železnico, za katero se je potegoval poslanec dr. Korošec, je pri c. kr. okrajnem glavarstvu načrt že na vpo- gled.

Odposlanca sultana Mulej Hafida.

Novi sultan maroški Mulej Hafid je odposlal v Evropo odposlanstvo, da bi pridobil zase evropske velevlasti. Dosedaj pa niso bili nikjer sprejeti, ne na Angleškem ne v Nemčiji in ne v Italiji. Med tem se je pa stari sultan Abdul Azis strašno ma- ščeval nad odposlanci svojega brata. Pro- moženje obeh odposlancev je zaplenil in dal umoriti njih žene in otroke. Ko sta poslanca zvedela to strašno novico, sta bila popolnoma mirna in sta rekla: kaj takega sva pričakovala.

Smešnice: Vitez majhne postave bi bil imel zlesti na visokega konja. Ker se je pa bal, da se mu ne bo posrečilo, je vz- dihnil: „Moj Bog, ti mi pomagaj.“ Nato se je pognal močno na konja, da je padel na drugi strani zopet čez njega. Ko je vstal in čutil, da ga vse boli, je zaječal: „Moj Bog, ti si mi preveč pomagal.“

Pometaj pred svojim pragom. Na eno oko slep mož vstane jako rano, ter gre na polje. Potom sreča grbastega človeka, ter mu reče v šali: „Očka, Vi ste si pa zgo- daj naložil.“ — „Da kako“, odgovori mu grbasti, „da kako jako rano, ko je pri vas še-le eno okno odprto.“

Napis na vratih nekega pokopališča: „Vsled sklepa občinskega sveta se na tem pokopališču pokopavajo le v občini živeči mrlič.“

š **Ogenj.** V soboto zvečer dne 19. t. m. je zgorela v Janežovcih viničarija g. Fr. Vrabra iz Krčovin pri Ptujju. Vrabra ima veliko škode, ker je le za malo svoto zavarovan. Ogenj je bil zaneten od hudobne roke, in je na sumu nek viničar, ki še je prišel tisti večer pod ključ. Sodnijska preiskava bode resnico dognala.

š **Železnica Rečička vas—Nazarje.** Glede te proge je že odrejena ogledovalna komisija in je tudi načrt že na vpogled pri okrajnem glavarstvu v Celju. Zelja ljudstva je, da se ta železnica nadaljuje.

š **Smrt na morju.** Bivšahišna posestnica v Garberju, A. Zirger, se je v Trstu vkrcala v parnik, da bi se prepeljala v Ameriko k svojemu možu. Med potjo pa jo je zadela kap in je umrla. Našla je svoj grob v globokem morju. Ženo, ki je bila že poprej bolna na srečo, je v Trstu razburilo še to, da se ji je izgubil sin, katerega je šele s pomočjo policije našla. Zapustila je na morju štiri otroke, med njimi tri nepreskrbljene, kateri so se sami peljali naprej v Ameriko.

š **V Savinjski dolini** so imeli vsled zadnjega deževja veliko povodenj. Voda je odnesla tudi mnogo lesa.

š **Na paši** si je dal sin posestnika Oblaka v Brezju pri Št. Juriju ob juž. zel. igraje verigo ene krave okrog vratu. Naenkrat krava zbezlja, zadrigne fantu verigo okoli vratu in ga dirjajoč pohodi. Revež je bil v nekaterih minutah mrtev.

š **Nova društva.** V Šmarju pri Jelšah, v St. Petru na Medv. selu in v Sevnici ob Savi so ustanovili nova društva, ki so pristopila h S. K. Z. Naša organizacija krepko napreduje!

š **Ogenj** je izbruhnil pri posestnici Alojziji Pučko na Sp. Krapju pri Ljutomeru ter uničil vso poslopje. Rešili so samo pohištvo in živino. Požarna bramba je zabranila, da se ni razširil požar na sosedna poslopja.

š **Upelil** je dne 19. t. m. ogenj gospodarsko poslopje Mihe Lovrenčiča v Sp. Dupleku. Zažgal je otrok, ko se je igral z vžigalicami.

š **Razburjeni Nemci.** V državnem zboru je Marekl interpeliral, ker je bil Slovenec sodni tajnik gosp. Erhatic v Celju imenovan za deželno sodnega svetnika. Nemci si menda domišljujejo, da so boljše službe izključno — nemška posest?!

š **Ljudi slepari** zopet zadnji „Nar. List“ ko piše, da je vsled posredovanja posl. Ježovnika dobil Remšnik poštni nabiralnik. To je čisto navadna laž. Prve in glavne korake je storil poslanec Robič. „Narodni List“ pa vse zasluge Robiča, šmartinsko postajo, to pošto itd sklači v Ježovnikovo prazno malho. Kaj pa je s tistimi 100 milijoni kron, katere je dobil Ježovnik, da se razdelijo med ljudstvo, kakor so ga hvalili njegovi lažnjivi agenti? Kedaj se pa začnejo deliti? Tako farbajo liberalci ljudstvo!

š **Iz Nemčije** pošiljajo vrli slovenski fantje prisrčne pozdrave svojim tovarišem. Radi bi imeli zgoraj kaknega slovenskega duhovnika. Tudi društvo si nameravajo ustanoviti. Želimo jim v tujini obilo sreče!

š **Roblek in Ježovnik — protikatoliška poslanca.** Ta dva moža povdarjata na vseh shodih, da sta dobra katoličana. Njihovi agenti hvalijo njiju pobožnost in naštevajo, koliko izmolita itd. Mi se veselimo, da hočeta biti dobra katoličana. Toda njih delovanje v javnosti je naravnost protikatoliško. Okoli njiju se zbirajo liberalci, ki jim je vera trn v peti, ki ne morejo izpregovoriti besede, da ne bi zmerjali katoliškega prepričanja. Roblek in Ježovnik pa hvalita te od Boga neodvisne ljudi, se dasta od njih voditi ter delata v njih smislu. Še več. Roblek in Ježovnik pozdravljata celo shode, na katerih se zahteva, da se mora vreči vera iz šole. Iz celo zanesljivega vira vemo, da sta dva moža pozdravila shod liberalnih dijakov v Celju, ki so zahtevali „svobodno šolo“, to je brez vere. In to je katoliško delovanje?

š **Na agitacijo!** Sedaj, ko se bo po dolgih zimskih večerih zopet začelo branje knjig in časopisov, prosimo naše prijatelje in prijateljice, da bi pridno razširjali naše liste. Kjer si ne morejo naročiti „Slov. Gospodarja“, naj si vsaj naročijo „Naš Dom“. Naj ne bo hiše na Sp. Štajerskem, kjer bi ne bil „Slov. Gospodar“ ali pa „Naš Dom“. Na agitacijo!

Koroške novice.

n **Velikovške surovosti.** V nedeljo dne 13. t. m. so se lotili do sedaj še neznani fantalini cvetlico g. kateheta Baumana, ki jih ima na pritličnih oknih, mu jih v njegovi odsotnosti po ulici raznesli in poškodovali. Dva dni nato, v torek dne 15. t. m., takoj po blagoslovu zvečer je neki kulturonošec vrigel skozi okno v sobo gospoda kateheta precej debel kamen. Pomniti treba, da je bilo okno popolnoma odprto, tako da je moral zlikovec šipo naravnost iskati, iz česar sledi, da je imel hudoben namen, storiti škodo. Toda to še ni zadosti, v soboto nato je moral g. katehet zopet občutiti surovost nezrelih pobalinov. Zvečer po blagoslovu so mu na vsa štiri okna nametali cestnega blata in na eno okno nalili toliko vode, da so bila tla pod oknom v sobi parpedi od zida pod vodo. In to se godi v „fortšritlih“ Velikovecu, take razdivjanosti se uganjajo na javni ulici! Da, daleč so zavozili hajloveci s svojim vednim hujskanjem zoper duhovnike in Slovence! Med naj-surovejšim ljudstvom se kaj takega ne godi, kakor pa v nemškutarškem Velikovecu. Pošteni Velikovečani, ki jih je tudi še nekaj v mestu, se gotovo sramujejo takih surovosti. Toda svet naj še več izve. Da so učenci, ne vsi, na tukajšnjih meščanski ponemčevalnici silno podivjani, je itak že po celem Koroškem znano, odkar se je ta zavod ustanovil. Toda kar se je zgodilo zadnje dni, presega vse meje nemškutarške kulture. Že spomladi med šmarnicami je eden nadebuden (?) gojenec tega nemškega kljubovalnega zavoda v cerkvi pod korom cigarete kadil. Sedaj pri roženski pobožnosti pa so si to hudobijo privoščili kar trije. To je naravnost motenje vere.

n **Shod zaupnikov** državnoborskega volilnega okraja Pliberk-Kapla-Dobrlavas-Borovlje vršil se bo dne 7. novembra t. l. ob 11. uri dopoldne v dvorani pri „Buchenwaldu“ v Celovecu. Zaupniki dobe posebna vabila, ki bodo služila ob enem za izkaznico; treba jih je tedaj s seboj prinesiti.

n **Izredni občni zbor** katoliškega političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem se vrši v četrtek dne 7. novembra t. l. popoldne ob 2. uri v dvorani pri „Buchenwaldu“ v Celovecu. Spored: 1. Poročilo odborovo. 2. Nadomestne volitve. 3. Izprememba pravil. 4. Slučajnostl. K obilni udeležbi vabi odbor.

n **Duhovniške vesti.** G. Franc Klötzl, mestni kaplan v Št. Vidu, pride za provizorja v Št. Jožaf; g. Franc Božič, provizor v Javorju, v Guštanj; g. Franc Gričaher, provizor v Šmarjeti pri Volšperku, v Št. Urh; g. Valentin Vank, provizor v Gradesu, v Št. Gandolf. — Župnijo Javorje bo oskorbovala duhovščina v Črni. — Prestavljeni so: g. Fl. Joham, kaplan v Zg. Beli, v Št. Vid; g. Albin Badl iz Lipe v Zg. Belo. O. Ciril Goričan, O. Cap., gre kot kaplan v Škocjan.

n **Šmohor.** Tovarna za celulozo je ustavila delo.

n **„Die Einigkeit“** (Eдинost) se imenuje nov list, ki je začel izhajati na Koroškem. Stari liberalni časopisi izgublja svoje naročnike, ker so predaleč zabredli na vsememško stran. Trebili so „Proč od Rima“, za njimi pa je šlo le par izprijenih mladeničev, ne pa ljudstvo. Ako škrate izženeš iz hiše in ne paziš, pravi evangelij, jih pride kar sedem nazaj. Kaj hoče ta list? Učitelji so izdali geslo, da hočejo oni ustanavljati „Bauer-Vereine“ — kmetska društva. Programa list ne pove še, le pod črto ima debelo tiskano: V vsaki občini naj bo en „Bauernverein“, v katerem se dela za skupne interese. Besede so lepe, namen je zelo dvomljiv. Pozdravljamo vsaktero pravo kmetsko društvo, a liberalci so jih nam že preveč ustanavljali, zlasti „Bauernbund“. Kaj pa je s tem, ali ne vleče več?

n **Električno železnico** dobi Celovec v kratkem.

n **Ušel** je iz zapore v Št. Vidu ob Glini nevarni tat Janez Kreutzer iz Brnce.

n **Orjaškega bika** so občudovali gledalci v Celovecu, ki je bil na sejmju 21. t. m. razstavljen. Bik je bil dva in pol leta star ter je tehtal 1200 kilogramov. Vzredili so ga

v Marienhof pri Vrbi. Proti vstopnici smo si ga tudi lahko ogledali v nedeljo, 27. t. m. pri Trabesingerju na Velikovski cesti. Res lepa žival.

n živinozdravnikov primanjkuje na Voroškem. Posebno se to občuti v Zgornji zijaški dolini, kjer ni od Šmohorja do Luggau nobenega živinozdravnika, vsled česar marsikatera lepa žival pogine, ker ni o pravem času nobene pomoči. Živinorejci bi bili zelo hvaležni, ako bi se kak živinozdravnik kje naselil.

n Liberalci — razdiralci. Liberalci nameravajo izdajati za Koroško liberalen list, ker jim je „Mir“ preveč katoliški. S tem bodo zanesli razdor med koroške Slovence, kjer je sloga tako neobhodno potrebna. To je nov dokaz, da je liberalcem narodnost deveta briga, da je njim le boj proti veri glavni namen. Upamo, da dobro katoliško slovensko ljudstvo ne bo šlo na limanice tem ubijalcem sloge in narodnosti. Proč z izdajalci, ki s to zgago hočejo samo narodnim nasprotnikom koristiti.

n Kmečka zveza. Iz sosednjih dežel se poroča o ustanovitvi raznih Kmečkih zvez. Tudi na Koroškem se je izdala ta parola, seveda v nekoliko drugi obliki. Ustanoviti se hoče kmečkih društev s političnim namenom. Občni zbor katoliškega političnega in gospodarskega društva se bo moral tudi s tem vprašanjem baviti.

n Utonil. G. Janešek, oskrbnik v Čačah, je bil v torek v Podkloštru v veseli družbi. V sredo zjutraj so ga našli mrtvega v Zilici.

n Brezpravnost slovensčine pred sodiščem v Celovcu se je zopet pokazala v pravdi dveh Slovencev, ki nista znala prav nič nemški in sta imela oba slovenska odvetnika. Sodišče je predlog, da se slovenski obravna, odklonilo. To je nepostavno, ker par. 19. drž. osnovnega zakona določa ravnopravnost vseh v državi se nahajajočih jezikov. Če sodnje postopajo protipostavno, kako naj imajo ljudje do njih zaupanje!

n Sv. Križ nad Spodnjim Dravogradom. Strašno hudo uro smo v tukajšnjem okraju imeli v nedeljo 6. oktobra. Od ¼4. ure zjutraj do sedmih je bliskalo in treskalo venomer. Hudourniki so zelo hitro narastli, zelo poškodovali razna pota in nanесли mnogo šute na njive in travnike. Tudi Drava je zelo narastla in prinesla mnogo lesovja, da so morali brodovi za nekaj dni ustaviti vožnjo. — Letina je čobče dobra, samo sadja ni nikjer. Zaradi tega bo kmetovalcem zelo primanjkovalo sadjevca; vino pa, ki bi moralo v tem slučaju tudi za posle pomagati, pa so nam ljubeznjivi koroški deželni očetje z nezaslišanim davkom primerno podražili! Res, velik škandal!

n Iz vode so potegnili v soboto v Lavantinski dolini Frančiška Radla, sina zidarskega mojstra. Ni še znano, če se je tukaj zgodila nesreča ali pa hudodelstvo.

n Nesreče. Kmet Mihael Kienzl iz Oberauerlinga je njivo oral. Medtem so se mu vpreženi voli splasili ter ga potegnili pod oralo, vsled česar je bil tako poškodovan, da je v par minutah umrl. — Železn. čuvaj Weber je na postaji Št. Vid ob Glini, ko je brzovlak privozil, stal preblizu tira in ga je vlak vrgel na tla. K sreči so to v pravem času zapazili in vlak ustavili. Pri padcu se je pa toliko pobil, da je malo upanja, da bo okreval.

n Samomor. 16. t. m. se je ustrelil v gozdu blizu Vrbe hišni posestnik in urar Josip Rudholzer iz Celovca.

n Velikovec. Slovensko katoliško izobraževalno društvo „Lipa“ priredi dne 10. novembra v Narodnem domu ob 4. uri popoldne svoje mesečno zborovanje. Na dnevnem redu je govor o avstrijsko-ogrski nagodbi in o francoski revoluciji. Pri zborovanju bodo svirali tudi tamburaši in peli domači pevci.

n Grozovitost. 12. t. m. je umrl v bolnišnici v Frežah hlapec Hollersberger vsled zadanih mu ran in trpinčenja na grozoviti način od strani svojih tovarišev. Koncem pretečenega meseca je nastal med

hlapci v Št. Štefanu nad Frežami prepir, pri katerem je bil tudi umrl navzoč in na katerega so imeli nekateri posebno piko. Iz prepira je nastal tepež, pri čemur je največ dobil Hollersberger. Ko je bil vsled suvanja in teptanja že ves ranjen, so mu pa še natrosili soli v zevajoče rane. Posledica je bila, da je na ranah potem umrl. Dva hlapca, glavna krivca, so že zaprli, drugi sokrivci te grozovitosti pa tudi ne uidejo kazni.

n Raztrgan vlak. Med postajama Novi trg-St. Lambrecht se je raztrgal vlak v dva dela. Ko je ustavil neki čuvaj prvi vlakov del, se je zaletel vanj drugi del. Nekaj voz je bilo vrženih iz tira in čez nasip.

n Podjetna ciganka čarovnica. V Stari vasi je prišla 29. m. m. popoldne v hišo Urhovo po dom. Mlinarjevo, neka ciganka, ki je pripovedovala gospodinji Mariji, da je njeno gospodinjstvo začarano in naj ne pričakuje sreče. Nesrečo ji lahko zagovori edino le ciganka. A za to ji mora dati Urhova 86 K in pa poročno obleko. Vesela, da doseže lahko po ciganki srečo, je dala Urhova, kar je zahtevala od nje. Ciganka je odnesla dane ji stvari in je odkurila.

n Drugi železnični tir začno pokladati prihodnje leto na progi Sv. Mihael in Št. Vid ob Glini.

n Slov. kršč.-soc. zveza za Koroško. Dne 20. t. m. se je v Celovcu ustanovila zveza slovenskih krščanskih nepolitičnih društev. Kar po ustanovitvi je pristopilo tej zvezi 11 društev.

n Dobrlivas. Iz Gradca nam prihaja tužna vest, da so v bolnišnici tamošnjih usmiljenih bratov morali odrezati noge nad kolenom preč. gospodu proštu v Dobrlivasi Matiji Randlmu. Upanje je, da počasno okreva.

n V Guštanju je umrl č. g. župnik Vencel Va-leš vsled mrtvouda.

Iz drugih slovanskih dežel.

i Težka repa. Šest kilogramov težko repo je pridelal posestnik Janez Beravs iz Predtrga na Kranjskem.

i V vodnjak je vrgla svojega 9mesečnega otroka na Vrdeli pri Trstu služkinja Emilija Furlan. Emilija Furlan je na policiji priznala svoj zločin in da je to storila na prigovarjanje otrokovega očeta.

i Lov na medveda. Na Kranjskem pri Medvedeah sta zasledila lovca Grm in Steblaj medveda. Brzo sta oba hitela — Steblaj do grofa Auersperga v Turjak, Grm v Želumlje. Ob eni uri popoldne se je že zbralo nekaj lovec in gonjačev v Medvedci. Šestero strelcev se je postavilo na stojišča, ki so bila dokaj oddaljena — gonjači in lovci so pa zaokrožili dolino in pričeli goniti. Ob pol treh popoldne se oglašajo psi — s čudno hripavimi glasovi. Takoj je bilo vse prepričano: medved gre. S strašnimi skoki je lomastila mrežna po hosti in hipoma prehitel daleč vse pse. Prvi ga je zagledal neki lovec, ki pa ni mogel streljati radi razdalje. Medved se je obrnil proti stojišču zadnjega strelca — ki ga je videl v daljavi in čakal, da se mu približa do strela. Ali hipoma se je zaobrnil v najgostejše robidovje in planil tam za hrbtom drugemu strelcu — v daljavi 90 korakov v silnem skoku — poldrugo seženj — čez kolovoz in izginil v goščavo. Ta strelac je planil s stojišča proti dolini in ga še videl — črno liso — v daljavi 150 korakov. Streljal je hipno s kroglo — pa seveda zgrešil. Medved je pa drvil v goro sv. Ahaca in za Ločnikom prihropel mimo neke ženske, ki je pobirala suhljad. Sirota je brez glasu pribegala v vas, blede kot stena. Hitro so nato lovci šli, da zastavijo goro — pa jim priteče nasproti neki mož, ki pove, da se je vrnil medved v Medvedeo. (To so potrdili tudi gonjači. Sredi kolovoza so šli iz gozda, ko nekaj završi, in kosmatinec plane, vrnivši se z gore, štiri korake pred njimi na pot in hropeč in pihajoč utone v neprodirni hosti. Medved je črn in zelo velik. Odtisek krempljev meri po širjavi 16 cm.

i Čudna moč strele. Dne 17. oktobra zvečer se je župnik v Lokvarjah na Kranjskem peljal v grozni nevihti skozi trnovski gozd domov. Blizu Nemcev je treščilo nedaleč od voza; luč je ugasnila, konji so hipoma obstali na cesti kakor pribiti; župniku in vozniku se je zdelo, kakor da plavata, vendar — hvala Bogu — hujše nesreče ni bilo; le to je drugi dan zapazil župnik, da je postal njegov žepni nožič — magnetičen.

i Ženske občinski predstojniki. V nekaterih slovaških občinah na Ogrskem so občinski predstojniki ženske, čeravno na Ogrskem nimajo ženske volilne pravice. Iz dotičnih občin so se izselili v Ameriko vsi polnoletni možki in zato vodijo sedaj ženske občinsko gospodarstvo.

i Čuden dogodek. V Podgori je šla neka ženska v največjem nalu med gromom in bliskom preko tovarniškega mosta iz Podgore na drugi kraj Strasič. Ko pa je prišla na sredo mosta, zagrmelo je strašno, in pri tej priči se je ubogi ženski vnel dežnik nad glavo. Prestrašila se je tako, da je vrgla goreči dežnik v Sočo, k sreči je imela še drugi dežnik pri sebi, ga hitro odprla in je v tako hudem nalu zbežala na drugi kraj, da so ljudje kar osupli gledali za njo.

Razne novice.

r Delo socialdemokratov obstoji v prvi vrsti v nesramni gonji proti cerkvi in duhovnikom. Vsak teden prinašajo časopisi poročila o napadih socialdemokratov na duhovnike. Naj sledita tu dve poročili, o katerih so pisali listi zadnji teden: V selu Morcianu v Italiji se je vršila neka cerkvena slovesnost, ki so se je udeležili tudi škof iz Rimini. Ko je cerkveni spreved prišel na cerkvena vrata, je kakih trideset socialistov začelo divje vpiti. Duhovščina je komaj ubranila, da verniki razgrajadev niso nabili. Ko se je zvečer škof vračal domov v Rimini, so socialisti njegov voz napadli s kolji in kamenjem. Škof k sreči ni bil ranjen. Ranjen je neki kanonik, voz je poškodovan. — V Spljetu so socialdemokratje priredili javen shod po mestu. Vodili so jih sodrugi iz Trsta. Ko so šli mimo cerkve, so kričali: „Doli cerkev, doli oltarji, doli Kristus!“ in so pljuvali proti cerkvi. S tem so hoteli baje dokazati resničnost Darwinove teorije. Ta dogodek je vzbudil veliko ogorčenje v Spljetu. — Tako je delo rudečih bratov. Za to delo znašajo ubogi delavci trdo prislužene novce, s katerimi se pasejo bogati voditelji. Kdaj bodo zapeljani delavci prišli do pravega izpoznanja in obrnili hrbet rudečim pijavkam?

r Boj s krokodilom. V reki Teku na otoku Celebes mrgoli požrešnih krokodilov, zato je del reke zagrajen z lesom, da se morejo prebivalci kopati. Nedavno pa se je ponoči velik krokodil po suhem priplazil v kopališče ter se skrnil na dnu vode. Neki domačin se je drugo jutro prišel kopat, toda komaj je stopil v vodo, požene se pošast proti njemu ter ga za nogo potegne v vodo. Zelo krepak mož pa je nabijal krokodila s pestmi tako močno, da ga je moral izpustiti. Naglo je plaval mož proti bregu, toda jedva je stopil na suho, ko ga je krokodil že dohitel ter ga zopet potegnil za nogo v vodo. Ta grozovit prizor se je ponovil parkrat, ne da bi na klice k vidi prihiteli nizozemski uradniki streljati, ker so se bali, da bi ne zadeli moža. Boj se je še nekoliko časa nadaljeval, končno pa je mož izgubil zavest ter izginil v globočini. Boj je trajal celo uro. Med tem je prišlo več ljudi skupaj, ki so uprizorili lov na krvoločno zver. Kmalu so krokodila ujeli in ubili. V njegovem želodcu so našli med drugim še zapestnice neke ženske, ki je bila par dni poprej brez sledu izginila.

r Čin pijanca. V Allandu pri Dunaju je posestnik Neuhauser v pijanosti vrgel gorečo svetilko za svojo ženo. Svetilka se je razpočila, žena je utekla v goreči obleki, mož in štirje otroci pa so s hišo vred zgoreli.

r Salomonski odgovor. Vsled železniške nesreče umrje ženi vroče ljubljene mož. Ona je dobila za to svoto 15.000 kron. Bila je s tem zadovoljna. Kmalu nato se pripeti pri isti železnici zopet nesreča. Mašinst je zgubil eno nogo. On dobi 20.000 K odškodnine. Ko je to ona ženska čula, je šla k ravnatelju, rekoč: Mašinst je zgubil samo eno nogo, a je dobil 20.000 kron, a jaz vroče ljubljene moža — pa ste mi dali samo 15.000 kron. Ravnatelj je to mirno poslušal. Ko je končala, ji odgovori: Draga gospa, ta revni mašinst si ne more za 20.000 kron kupiti nove noge, a vi s 15.000 K lahko dobite moža, še mlajšega od prvega.

r Nova iznajdba Edisonova. Znanemu ameriškemu iznajditelju Edisonu se je posrečilo rešiti način, zdrava in cenena stanovanja priskrbeti. Edison je namreč iznašel posebne vrste cement, s katerim se v teku 12 ur lahko sezida dvonastropna hiša, v kateri je prostora za tri družine. V šestih dneh postane vsa stavba zelo trda, takorekoč nerazrušljiva. Pred ognjem je popolnoma varna. Po Edisonovem pripovedovanju stane taka dvonastropna hiša za tri obitelji samo 5000 K. Iznajditelj pa zagotavlja, da bode še zamogel sčasoma to ceno za celo polovico zmanjšati.

r Ob 150.000 K umrla od lakote. V eni od najbolj siromašnih koč londonskega beraškega okraja je stanovala v nezdravi podzemski sobi nad 20 let siromašna starka Jeanna Cluttou. Poznala ni nobene od svojih in 20 let je hodila neprestano vsako jutro beračit s svojim zvestim novofundlandskim psom, ki je bil njen edini tovariš. Oblečena je bila v umazane cunje in jedla je samo toliko, da je ostala pri življenju. Njen pes je živel mnogo bolje od nje. Pred kratkim pa starke ni nihče več videl in ker je bila že 87 let stara, so upravičeno mislili, da je umrla. Na postelji je res ležala mrtva starka, a ob postelji je ležal ogromen pes, ki jim je branil stopiti k postelji. Ko so ga s silo pregmali, so našli pod posteljo, kjer je pes ležal, železno škatljo, ki je bila vsa zalita s svincem in prikovana na pod. Ko so škatljo odprli, so našli v njej nad 80.000 kron v zlatu in 70.000 kron vrednosti v draguljih in drugih dragocenostih. Vsa notranjost škatlje se je lesketala od zlata in dragega kamenja, a starka je pa umrla od lakote.

r Smešen dvojoj. V neko gostilno v Schönebecku je prišel nedavno tuj gospod z velikim novofundlandskim psom. Vsi gostje so občudovali krasno žival. Tedaj pa se je oglasil neki gost: „Zelo lep pes, toda jaz vendar pojem več, kakor ta pes.“ Lastnik psa je nevoljno zaklical: „Ako pojedete več, kakor moj pes, plačam vso jed in še sodček piva povrh.“ Tekmovanje je bilo sprejeto, nakar je prinesel gostilničar dve enako veliki pečenki. Pes je svojo pečenko hitro požrl, tekmovalce pa polagoma. Na to sta sledili drugi pečenki. Tudi to je pes brž raztrgal in pojedel, a njegov nasprotnik je pečenko polagoma razrezal, potem pa je zahteval še zraven kos črnega kruha. Kruha je prerezal v dve polovici ter eno vrgel' psu, ki pa jo je povohal, a dotakniti se ni maral. Gostje so zagnali smeh, mož je pojedel drugo pečenko s kruhom, nato pa so takoj nastavili sodček piva, ki ga je plačal tujeo.

r Knez—duhovnik. V Bozen-Grtes je bila minole dni odkrita spominska plošča na vili Peratroncz. V tej vili je stanoval preteklo leto rimsko-katoliški duhovnik Ivan Baleisiis. On je umrl v Griesu ter je pokopan na rimsko-katoliškem pokopališču. Na spominski plošči stoji napisano: V tej hiši je stanoval od 12. marca do 14. maja 1906 rimsko-katoliški duhovnik Ivan Baleisiis, rojen veliki knez Sergej Mihajlovič iz Rusije, umrl 14. maja 1906 ter je v Griesu pokopan. Baleisiis je bil prognan iz ruskega dvora in je nato postal katoliški duhovnik. Šele po njegovi smrti se je izvedelo za njegov visoki rod.

r Jubilejne znamke. Ob priliki 60-letnega vladanja cesarja Fran Josipa se prihodnje leto izdajo

posebno umetniško izvršene znamke. Tozadevne narčerte izdelal prof. K. Moser. 1 vinarska znamka bo imela podobo cesarja Karola VI., ona za 2 vin. podobo cesarice Marije Terezije, cesar Jožef II. bo pa upodobljen na 3 vin. znamkah. Znamke po 5 in 10 vin. bodo imele podobo sedanjega avstrijskega cesarja. Znamenite bodo te znamke, ker bodo uporabljene na njih poteze cesarjeve po najnovijih posnetkih. 20 vinarske znamke bodo imele podobo Leopolda II., 25 vin. cesarja Franca I., 30 vin. cesarja Ferdinanda, 35 vin. znamka bo kazala cesarja ob njegovem nastopu vlade, 40 vin. v 60 letih, 50 vin. pa njegovo podobo ob 25-letnem vladarskem jubileju, 60 vin. znamke bodo kazale cesarja v slavnostni obleki reda zlatega runa, 72 vin. v maršalski uniformi na konju, one po kroni pa cesarja v Schönbrunnu, 2 in 4 kronske bodo imele podobo unanjega, oziroma notranjega dvornega trga. Konečno se izdajo posebne znamke za nabiralce po 10 kron. Te znamke bodo nosile cesarjevo podobo en face. Izdajale se bodo te znamke le eno leto.

Sovražnik in prijatelj.

Rusko spisal Turgenjev.

Na dosmrtno ječo obsojen jetnik je ušel iz ječe in strmoglavo začel bežati . . . Za petami so mu bili preganjalci.

Bežal je na vso moč . . . Zasedovalci so jeli zaostajati. A glej, pred njim je reka s strmimi bregovi, ozka a globoka reka.

A on ne zna plavati! Z jednega obrežja na drugo je držala tanka, strohnela deska. Begun je že postavil nogo nanjo. . . .

Toda zgodilo se je, da sta ravno takrat stala ob reki njegov najboljši prijatelj in najhujši sovražnik.

Sovražnik ni rekel ničesar in je le prekrizal roke na prsih; prijatelj pa je zakričal na ves glas: Za Boga! Kaj delaš? Spametuj se, neumnež! Ne vidiš li, da je deska popolnoma trhla? Zlomila se bo pod tvojo težo — in ti si gotovo izgubljen!

Toda drugega ni . . . in slišiš preganjalce? zakriči obupno begun in stopi na desko.

Ne pustim te . . . Ne, ne dopuščam, da bi ti poginil! kriči vneti prijatelj in mu strga desko izpod nog.

Begun pade takoj v čeroče valove in tuči takoj vtone.

Sovražnik se zadovoljno nasmeje in odide, prijatelj pa sede na breg in začne plakati po svojem bednem — bednem prijatelju!

Zatožiti se zavoljo njegove smrti vendar ni mislil — niti trenutek ne.

Ni me poslušal! Ni me hotel poslušati! šepoče žalosten.

Sicer, reče konečno, on bi tako moral trpeti celo življenje v strašni ječi! Zdaj vsaj ne trpi! Zdaj mu je boljše! Bržkone mu je bilo tako sojeno!

A vendar mi je žal, iz človekoljubja!

In ta dobra duša je dalje neutolažljivo ihtela po svojem nesrečnem prijatelju.

Strašna noč.

Na svojem popotovanju sem prišel lansko leto neki večer zelo utrujen v srednje velik trg. Bil je ravno isti dan semenj in vse gostilne in prenočišča so bila polna tujcev. Po dolgem iskanju in povpraševanju se mi je vendar posrečilo, da sem dobil v gostilni „Pri Orlu“ malo podstrešno sobico za prenočišče. Soba ni bila nič posebnega, niti kar se tiče glede velikosti, niti kar se tiče snage, toda — sila kola lomi.

Ko sem nekoliko povečerjal, se hitro spravim v posteljo in kmalu trdo zaspim.

Čez nekaj časa pa me prebudi iz sladkega spanca neko cvilenje, ki se je čulo pod posteljo. Nekaj časa poslušam in kmalu sem se prepričal, da je pod posteljo pes, ki ga je gospodar zaprl v sobo. Ni mi kazalo drugega, kot da sem vstal, zlezal pod posteljo, pograbil nepovabljenega gosta in ga vrgel skozi vrata.

No, sedaj bo vendar mir, dejal sem sam pri sebi in zlezal pod odejo ter skušal kolikor mogoče trdo zaspiti.

Ko sem že na pol zaspal, — zopet začujem pod posteljo, ono cvilenje kot poprej.

To je pa že od sile, sem zarobantil, torej celo dva nepridiprav sta bila pod posteljo.

Zopet skočim nevoljen po koncu, poiščem nadležno mrcino pod posteljo in jo vržem ne ravno preveč prijazno skozi vrata.

Vrata dobro zaprem in zaklenem in se zopet vležem. Spanja sem bil zelo potreben, bil sem že truden in tudi drugi dan zjutraj bo treba biti zgodaj po koncu.

Toda zaželjenega miru pa še ni bilo. Kmalu začujem pod posteljo isto cvilenje in praskanje, kot že dvakrat.

Torej še eden! Hitro skočim s postelje, pograbil tretjega psa in gampošljem skozi vrata. Nato sem natanko pregledal vse pod posteljo, a o kakem psu ni bilo ne duha ne sluha.

Komaj sem zopet malo zaspal, že so se začeli zopet oni glasovi izpod postelje.

Za Boga! Ali rasto psi iz tal? Ali lezejo iz slame kot bolhe? Ali padajo od stropa? Kaj početi. Kmalu je bil četrti pes zunaj.

Še enkrat sem natanko preiskal vse kote v sobi. Pod posteljo, pod mizo, za omaro vse prazno, nikjer živega bitja.

Ako nisem v kakem zakletem gradu, tedaj moram imeti vendar že enkrat mir, mislil sem si in stegnil utrujene kosti po postelji.

Že zopet ono cvilenje pod posteljo! Lasje so se mi začeli ježiti, groza me je obšla; obšla me je misel — da straši.

To niso bili psi — to je moralo biti kaj drugega, kar sem metal skozi vrata. Toda — saj so bili vendar iz mesa in kosti, to sem dobro čutil, in z dlako poraščeni kot pravi pravecati psi.

Zbral sem ves pogum, kolikor sem ga imel in tresčil petega psa skozi odprta vrata in se spet vlegel.

Spanec pa ni več prišel. Preveč sem bil razburjen. Čakal sem, kaj še vse pride. Ista stvar se je ponavljala vedno in vedno. Odkod se jemljejo psi, tega nisem mogel dognati.

Tolažil pa sem se, ko sem nesel devetega psa skozi vrata, da bo gotovo zdaj že konec, ker še nisem nikdar slišal, da bi bila imela kaka psica več kot devet psov.

Ko pa sem nesel desetega vun, mi je spet vsa tolažba splavala po vodi, ker sem bil prepričan, da so psi gotovo od dveh psic.

Vedno prenašanje nadležnih mrcin skozi vrata me je že zares utrudilo. Slednjič sem vršil svoj nepriznani posel že skoraj napol v spanju.

Ko se je začelo cvilenje in praskanje pod posteljo, sem vstal, segel pod posteljo, privlekel mrcino za ušesa in jo vrgel skozi vrata, ter legel spat, dokler se ni zopet druga oglasila.

Proti jutru sem malo zaspal, dokler me ni prišla dekla klicati.

Ko zagledam gostilničarja, sem stresel svojo nevoljo nad njim, ker mi je odkazal za stanovanje sobo, polno mladih psov.

Debeli gostilničar z rdečim nosom pa se je zadovoljno smehljal moji jezi in trdil, da ima samo enega malega psa pri hiši.

Kaj? Samo enega imate? Saj sem jih nesel sedemnajst po noči iz sobe. Če mislite goste zapirati v pasji hlev, oziroma v skladišče za pse, tedaj to storite z drugimi, jaz tega enkrat za vselej ne

maram. Če plačam pošteno, hočem imeti tudi pošteno stanovanje.

Tako in enako sem obdeloval gostilničarja, ki pa se je na mojo največjo jezo krohotal kot bi bil blazen.

Kaj, sedemnajst ste jih vrgli skozi vrata? Zdaj mi je stvar jasna. Res je bil moj kužek v sobi pod posteljo, tega ste vrgli vun, pa je vedno nazaj prišel skozi luknjo, ki je izrezana spodaj v vratih, da pride lahko mačka v sobo in polovi miši. Torej ne sedemnajst psov, ampak enega ste vrgli sedemnajstkrat vun.

In zopet se je začel na ves glas smejeti.

Skoraj me je bilo malo sram. Plačal sem in kmalu odšel.

V tej gostilni pa me niso nikoli več videli.

Listnica upravnitva.

Našim dopisnikom: Za „Naš Dom“ prosimo kratkih a jedrnatih poročil! — Konjice: Brez podpisa v koš. Vrhutega je še zelo razšaljivo! — Prevalje: Kar pride v torek s jutraj ni mogoče več sprejeti. Sklep uredništva je v ponedeljek dopoldne.

Pozor,
kmetice in dekleta!

V moji lekarniški praksi, katero izvršujem že že 25 let, posrečilo se mi je iznajti najboljšo sredstvo za rast las, t. j.

Kapler št. II.

Isti deluje, da postanejo lasi gosti, dolgi in odstranjuje prhljaj (uskine) na glavi. Cena (franko na vsako pošto) je: eden lončič 3 K 60 v, dva lončka 5 K. Treba, da si vsaka obitelj naroči. Prosimo, da se naroči samo od mene pod naslovom: P. Jurišič, lekarnar, Pakrac, Slavonija. Denar se pošlje naprej ali s poštnim povzajem.

Pozor! Čitaj! Pozor!

Pakraške želodčne kapljice.

Staro slovito, izvrstno delujoče sredstvo pri boleznih v želodcu in črevih, osobito se priporočajo — pri zaprtju in nerednem odvajanju — pehanju, — kongestiji — pomanjkauju teka, krčih i. t. d. Nedosežno sredstvo za vzdržanje dobrega prebavanja.

Delovanje izvrstno, vseh siguren. Cena je za 12 steklenic (1 dvanajstoriga) 5 K franko na vsako pošto po povzetju ali če se pošlje denar naprej. Manj kot 12 steklenic se ne pošilja. Prosimo, da se naroča naravnost od:

P. Jurišiča,

lekarnarja v Pakracu št 201. (Slavonija.)

656

Milostiva gospa,
ali veste, zakaj morate pri nakupovanju sladne kave izredno opozoriti ime „Kathrein“?

Mer se Vam sicer utegne primerti, da dobite manj vreden posnemek brez vsakih vrlik, s katerimi se odlikuje Kathreinjeva kava.

Zakaj to
Kathreinjeva Kneippova sladna kava

ima spetle posebnege sestava svojega proizvajalja vonj in okus znane kave.

Spomnite si tovarnostanko, milostiva gospa, da dobivate pristno Kathreinjevo kavo neolj v zaprtih železnih savojih a papirni! „Kathreinjeva Kneippova sladna kava“ in s aliko žugonka Kneippa kot vrstveno znamko.

Zahtevajte

zastonj, da se Vam pošlje ilustrirani cenik z sad 1000 slikami.

- St. 865. Srebrna damska remonteer ura glid 3-50
- St. 822. Srebrna remonteer ura za gospode 3-50
- St. 387. Srebrna anker ura, 15 kamenov, glid. 5, tvojai pokrov glid. 6-50
- St. 541. Srebrna anker ura, dvojni pokrov, 15 kamenov, zelo modra glid. 7-9-50

Garancija več let.

Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni svoti nazaj.

Anton Kiffmann,

Slika i pol nar velikosti. največja zaloga ur srebrnane in slatage blaga. Ekspert v vse dežele.

Maribor M. S. Štajersko.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta 19. * v Medjatovi hiši v pritličju * Dunajska cesta 19.

zavaruje

- 1. Proti požarni škodi vsakovrstna poslopja, zvonove, premičnine in pridelke.
- 2. Proti prelomom zvonove, in
- 3. Za življenje oziroma doživetje in proti nezgodam.

Edina domača, slovenska zavarovalnica.

Svoji k svojim!

12-7